

Mødet den 9. Oktober 1930.

(For lukkede Døre).

Fraværende: P. Petersen og Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 458—1930). Licitation over Varmeanlæg m. m. til Brandstationen.

Brandkommissionen indstiller, at Vand- og Gasmester Th. Jørgensens Tilbud paa 14325 Kr. antages, dog paa Vilkaar, at Stadsingeniørens Betingelser nøje overholdes, og at Arbejdet udføres af voksen organiseret Arbejdskraft.

Ingeniør Fanger tager Forbehold m. H. t. Indstillingens sidste Punkt.

Leonhard Hansen forelagde Indstillingen. Det billigste Tilbud var fra Fr. Lyberg, men han havde glemt at medregne Radiatorovnene til ca. 3000 Kr. og derfor bedt sig fritaget. Den næstlaveste var K. K. Hansen, men han tog Forbehold m. H. t. Paabegyndelsen af Arbejdet, hvorfor han ogsaa blev skudt ud. Derefter var Th. Jørgensen den billigste, og man indstillede at tildele ham Arbejdet. Brandkommissionens Flertal havde imidlertid ment, at der maatte kræves Anvendelse af voksen organiseret Arbejdskraft. Det havde været saaledes, at flere af disse Mestre ved kommunalt Arbejde havde sat Prisen saa langt ned, at det ikke kunde udføres efter Priskuranten,

hvorfor Mestrene selv sammen med Lærlinge lavede det; det mente Flertallet ikke var forsvarligt, og derfor foreslog man denne Klausul.

J. R. F a n g e r var enig med Flertallet i at modtage Th. Jørgensens Tilbud, men kunde ikke gaa med til det sidste Krav, for det var en Betingelse, der var sat til efter Licitationen, og det burde ikke finde Sted. Jørgensen var en ganske ung Mester, der naturligvis selv arbejdede med, og det var lige saa selvfølgeligt, at hans 18-aarige Lærling deltog i Arbejdet. Hvis man derudover skulde bruge Arbejdskraft, kunde Taleren godt for deres Vedkommende gaa med til Kravet. Men Taleren havde en Følelse af, at det var et Krav fra Organisationen, at der ikke maa være Lærlinge i den Branche, og det Forhold burde Byraadet ikke blande sig i. Jørgensen havde for nylig lavet et lignende kommunalt Arbejde til alles Tilfredshed, og Stadsingeniøren havde Tilsyn med Arbejdet, hvilket maatte være tilstrækkelig Garanti. Det var tvivlsomt, at Jørgensen vilde have Arbejdet med den nævnte Klausul, hvilket han ikke var forpligtet til. De følgende var betydelig dyrere, Nr. 4 vilde muligvis heller ikke have Arbejdet paa den Betingelse, saa kom man til Nr. 5, den cooperative Forretning, som maaske havde haft en Finger med i Spillet, men dens Tilbud laa ca. 2700 Kr. højere. Det kunde Taleren ikke gaa med til, men vilde foreslaa, hvis Jørgensen ikke ønsker Arbejdet, at der afholdes ny Licitation.

L e o n h a r d H a n s e n vidste ikke, om Jørgensen vilde have Arbejdet; men hvis han trak sig tilbage, var det et Bevis paa, at han vilde gaa udenom sin Organisations Bestemmelser, skønt han selv var organiseret Mester og havde skrevet under paa, at han vilde lave Arbejdet

efter den gældende Priskurant. Hvis han altsaa gik udenom dette, var han ikke værdig til at udføre Arbejde for Aarhus Kommune. Det vilde glæde Taleren, hvis den coop. Forretning fik Arbejdet, selv om dens Tilbud maaske var noget for højt. I Kommunens almindelige Betingelser stod, at det skal være bedste Arbejde, men det kunde ikke siges om Arbejde, der udførtes af Drengene. Det var for en Del skjult Arbejde, og en Kontrol kunde ikke være saa effektiv, at det var tilstrækkeligt. Det var rigtigt, at Byraadet ikke skulde blande sig i Organisationernes Forhold, men man skulde heller ikke lave det saaledes, at der blev Strid mellem disse, for det var Byen ikke tjent med.

J. R. F a n g e r oplyste, at Jørgensen ikke var Medlem af Vand- og Gasmesterforeningen, men af Smedenens Forening. Selvfølgelig skulde det være bedste Arbejde, men det blev det ogsaa, naar der var Kontrol og der tillige skulde stilles 1 Aars Garanti for Arbejdet. At fordyre det med 2700 Kr. for at gennemføre et saadant Krav, kunde Taleren ikke gaa med til, og hvis den coop. Forretning ikke kunde konkurrere paa anden Maade, maatte man hellere undvære den.

R a s m u s R a s m u s s e n forstod ikke, hvorfor Leonhard Hansen ikke kunde taale at se en Lærling blive uddannet i sit Fag; det var dog nødvendigt, at de unge Mennesker fik lært noget for at kunne eksistere. Taleren kunde ikke være med til at udelukke Lærlinge og havde altid protesteret derimod indenfor sit Fag; det var en smaatskaaren Tankegang, som man ikke skulde have ventet fra Leonhard Hansens Side. En Lærling kunde udmærket lave en hel Del Arbejde, naar Mesteren var ved Siden af. Skulde her an-

tages flere Folk, havde Mesteren intet imod at tage organiserede Folk; Kommunen kunde derfor ikke være andet bekendt end at give Arbejdet til Jørgensen paa de Betingelser, der var opstillet før Licitationen.

Leonhard Hansen skulde ikke her komme ind paa sit Syn paa Lærlingeuddannelsen, men var forøvrigt nærmest enig med Hr. Rasmussen. Taleren havde ogsaa sat sig imod at lukke for Tilgang til Smede- og Maskinarbejderfaget; men der var visse Fag, hvor Lærlinge ikke kunde blive ordentlig uddannet, og efter Læretiden blev de arbejdsløse og maatte derefter gaa over i Arbejdsmændenes Rækker; det gjaldt f. Eks. Rørbranchen, og saadanne Fag burde udelukkes fra at have Lærlinge. Angaaende Hr. Fangers Udtalelse om den coop. Forretning, saa var det absolut ikke Talerens Mening at ville fremtvinge, at den fik Arbejdet; kunde dette Firma ikke klare sig i Konkurrencen, maatte det lade være med at faa Arbejdet. Taleren havde derfor heller ikke noget imod at gaa med til en ny Licitation, saafremt Jørgensen ikke vilde have Arbejdet.

Chr. Nielsen fandt det Standpunkt fuldstændig korrekt, som Brandkommissionens Flertal indtog. Kommunen kunde ikke være tjent med, at Tilbudene blev givet udfra den Forudsætning, at Arbejdet skal udføres af daarlig Arbejdskraft. Aarhus Kommune havde været noget langt ude med at paatvinge Entreprenørerne Arbejdskraft, der ikke var kvalificeret, men det var man nu ude over. Den dygtige Haandværksmester kunde ikke være interesseret i dette Forhold; han ønskede en Betaling for sit Arbejde, som han kunde være tjent med, derfor var denne Konkurrence med billig Arbejdskraft til Skade for ham. En Mester,

der ikke var Medlem af sin Organisation, kunde udføre Arbejdet med billig Arbejdskraft uden at komme i Konflikt, men det var i hvert Fald illoyal Konkurrence. Hr. Rasmussens Udtalelser lød lidt mærkelige, for han havde i Forsørgelsesudvalget været med til at forlange det, som Brandkommissionen her foreslog.

J. F o g h M o g e n s e n var glad ved, at Hr. Fanger nu var blevet klar over sin Stilling, for da Kommissionen drøftede Sagen, var han ikke rigtig klar over, om han skulde tage Forbehold. Det opstillede Krav var kun en Præcision af Betingelsernes Ordlyd. Der stod i § 1, at Arbejdet skal udføres af 1. Klasses Arbejdskraft, men det kunde man ikke kalde det, naar der arbejdedes udelukkende med Lærlinge. Man vilde ikke nægte vedkommende Mand at lade sin Lærling deltage i Arbejdet, men man ønskede Garanti for, at han ikke udførte Arbejdet med lutter Dreng.

A a g e J e n s e n pegede paa, at der i Forvejen var opstillet Betingelser, og i Henhold til disse blev Tilbudene givet; men saa var det urigtigt bagefter at opstille nye Betingelser, og hvis man gjorde det, maatte vedkommende have Ret til at frasige sig Arbejdet, saafremt han ikke ønskede at gaa ind paa de nye Betingelser. Hr. Leonhard Hansens Udtalelser om, at Rørlæggerne skal rekrutteres fra en anden Stand, kunde Taleren ikke tiltræde; en Lærling hos en Vand- og Gas-mester kunde godt faa en saadan Uddannelse, at han kunde paatage sig alt indenfor dette Fag. Der syntes at være flere mærkelige Momenter i den foreliggende Sag. For det første havde vedkommende Mand udført et Arbejde for Aarhus Kommune, uden at Leonhard Hansen dengang havde været med til at stille det samme Krav

som her. Dernæst havde Ingeniør Galthen været udmærket tilfreds med det tidligere Arbejde, og endelig, laa Jørgensens Tilbud her lige ved Stadsingeniørens Overslag, hvilket kunde tyde paa, at det var den rigtige Pris, han havde faaet frem. Fogh Mogensens Udtalelser var ikke helt rigtige, for der stod ikke noget i Betingelserne om 1. Klasses Arbejdskraft. Naar han udtalte, at ingen vilde forbyde Mesteren og Lærlingen at arbejde med, vilde Taleren gøre opmærksom paa, at naar Mesteren arbejder med, kræver Svendene en vis Procentdel af Fortjenesten, saa Tendensen gik i hvert Fald i Retning af at forhindre Mesteren i at arbejde med.

J. C h r. M ø l l e r syntes, man kunde slutte Diskussionen, efter at Leonhard Hansen havde erklæret, at hvis Jørgensen ikke vil have Arbejdet, var han villig til at gaa med til en ny Licitation. Det vilde ogsaa være det rigtigste, for vedkommende var ikke pligtig til at staa ved sit Tilbud, naar der bagefter indsættes nye Betingelser. Iøvrigt lød det mærkeligt, at en enkelt Lærling ikke skulde kunne deltage i Arbejdet, naar Mesteren og eventuelt ogsaa Svende var til Stede. Taleren vidste ikke, hvilket Haandværk der var det bedste, men der var i hvert Fald en Del Gas- og Vandmestre i Byen, og de skulde bruge en Del Folk, saa nogle kunde vel nok efter deres Læretid faa Beskæftigelse i den Branche.

H. P. C h r i s t e n s e n vilde under normale Forhold ikke finde det rigtigt at forhindre en Mester i at benytte enkelte Lærlinge ved Kommunes Arbejde; men der fandtes enkelte Fag, som uddannede Lærlinge i altfor stor Udstrækning, saa der ikke kunde blive Arbejde til dem efter Læretiden, og i nogle Tilfælde havde de ikke

lært et virkeligt Fag. Det var i nogen Grad rigtigt for Rørlæggernes Vedkommende, men Forholdet var dog ved at forandre sig, efter at Centralvarmeanlæg var blevet saa almindelige, og det vilde vel efterhaanden udvikle sig til et selvstændigt Fag. Skulde man ind paa i visse Tilfælde at forbyde Lærlingene at deltage i Kommunens Arbejde, burde det sættes i Betingelserne, at der skal anvendes udlærte Folk. Som Forholdene laa her, var det vel bedst at gaa til ny Licitation; maaske kunde der optages en Forhandling med Jørgensen om en Ordning paa Basis af det næste Tilbud, hvorfor Taleren vilde foreslaa at lade Sagen gaa tilbage til Udvalget til nærmere Overvejelse.

J. P. N. Siig fandt, at det var et Skraaplan at komme ind paa, hvis man vilde forbyde Lærlinge al arbejde ved kommunalt Arbejde. Nu vilde man forbyde Rørlæggere at have Lærlinge, og senere blev det maaske Snedkere, Murere, Tømrere o. s. v. Men man skulde ogsaa tænke lidt paa Forældrene i de vanskelige Tider og ikke gøre det endnu vanskeligere for dem at finde Beskæftigelse for deres Børn. I visse Tilfælde var det næsten nødvendigt at have en Dreng til at gøre et eller andet Arbejde, hvad Leonhard Hansen selv havde erkendt. Taleren var absolut imod denne Indstilling fra Brandkommissionen. Naar Mesteren udførte sit Arbejde konditions-mæssigt, og det var han nødt til for ikke at faa det kasseret, saa kunde man ikke bagefter foreskrive ham, hvilke Folk han skal anvende.

J. R. F a n g e r var ganske klar over, hvorfor han havde taget Forbehold, men der var ikke i Udvalgs-mødet Tid til at forme en særskilt Indstilling. Fogh Mogensen kunde vist ikke læse Paragraferne, for der stod ikke noget i § 1 om,

at det skal være 1 Klasses Arbejdskraft, men derimod 1. Klasses Arbejde, og det sørgede vedkommende Mester nok for, ellers gjorde den Tilsynsførende. Naar Fabrikant Møller vilde tage Ansvaret for, at der blev udbudt ny Licitation under den Forudsætning, skulde Taleren gerne gaa med dertil; der var vel saa Enighed om at overdrage Arbejdet til Jørgensen, hvis han vil have det, og ellers afholde ny Licitation.

J. Perregaard ansaa det for en Fordel, hvis der i Kommunens Betingelser kom til at staa, at kommunalt Arbejde maa ikke udføres af Lærlinge alene. Man havde haft en Del billigt Licitationsarbejde, som var udført af Mesteren selv sammen med Dreng, og det var daarligt Arbejde. Man kunde ikke sammenligne f. Eks. Murere og Tømrere med Rørlæggere, for det sidste var ikke noget Fag; det var et Arbejde, som enhver Arbejdsmand kunde udføre, men selvfølgelig blev det ikke saa godt Arbejde; derimod var enhver Maskinarbejder eller Blikkenslager kompetent dertil. En Mand, der kun havde faaet Uddannelse hos en Rørlægger, kunde ikke kaldes faglært, det var ikke nogen Profession, hvis han ikke havde lært en saadan i Forvejen.

Rasmus Rasmussen var klar over, at det skulde være godt Arbejde, men det kunde Jørgensen maaske ogsaa lave sammen med sin Lærling. Det var rigtigt, at Taleren i Forsørgelsesudvalget havde været med til at kræve, at der skal anvendes organiseret Arbejdskraft, men aldrig, at Lærlinge skulde udelukkes. Arbejde af voksne betød ikke altid godt og veludført Arbejde; der fandtes daarlige Arbejdere blandt de voksne, selv blandt Smede- og Maskinarbejderne. Naar Hr. Perregaard fastslog, at det ikke var noget Fag,

vilde Taleren spørge, om alle og enhver kunde paatage sig f. Eks. de Centralvarmeanlæg, som nu nedlagdes i de moderne Ejendomme. Nej, det var fint Arbejde, som kun kunde udføres af en Fagmand.

Leonhard Hansen var enig med d'Hrr. i, at Rørlæggerarbejdet er et Fag; men der havde været daarlige Forhold der ligesom tidligere i Elektrikerfaget; men det var nu forandret; et moderne Centralvarmeanlæg kunde kun udføres af en Fagmand. Men et Fag maatte kaldes daarligt, naar det baserede sit Arbejde paa Lærlingearbejde, og en saadan Udnyttelse af de unge Mennesker burde Kommunen ikke gaa med til. Naar det drejede sig f. Eks. om et Maskinanlæg, var det naturligt, at der var Lærlinge med, men saa var de under Svendenes Opsigt og udførte ikke et selvstændigt Arbejde. Ude i Provinsen, ogsaa i Aarhus, havde man i de senere Aar ved Licitationsarbejder tvunget Prisen saa langt ned paa den Basis, at Arbejdet skal laves af Lærlinge, og f. Eks. et udmærket Firma som Bruun & Sørensen blev næsten altid slaaet ud, fordi de beskæftigede voksne Folk og derfor blev dyrere. Fogh Mogensen havde Ret i sin Omtale af § 1, selv om det ikke stemte med selve Ordlyden. Der stod, at det skal være bedste Arbejde, men det fik man ikke udført af Lærlinge. Overfor Direktør Jensen vilde Taleren hævde, at den specielle Uddannelse fik Lærlingene ikke hos Mestrene i Rørlæggerbranchen, men paa teknisk Skole. Der fandtes dog ingen speciel Klasse for Rørlæggere; de lærte det samme som andre Metalarbejdere, men Maskinarbejderne havde et Fortrin fremfor dem, idet de forstod sig paa Maskiner. Spørgsmaalet om Mestrenes personlige Arbejde var for Tiden ved Voldgift.

Borgmesteren havde faaet ud af Forhandlingen, at det blev vanskeligt baade at faa Børn i Lære og for Svende at begynde som Mestre. Men nu kunde man jo se, hvorledes denne Sag udviklede sig.

Det vedtoges, at hvis den lavest bydende, Gasmester Th. Jørgensen ikke vil overlage Arbejdet paa den Betingelse, at der kun maa anvendes udlært Arbejdskraft vil der være at udskrive ny Licitation.

2. (J. Nr. 470 1930). Licitation over Levering af Støbejernsrør og Bly til Belysningsvæsenet.

Udvalget foreslaar at overdrage Leverancen til følgende:

I. Rør til Kirkegaardsvej-Vennelyst-Thunøgade: Brdr. Dahl for 20687,48 Kr.

II. Rør til Skaade--Højbjerg: Brdr. Dahl for 50446,36 Kr.

III. 7500 kg Bly i Blokke: S. C. Sørensen, Randers, for 2400 Kr.

H. P. Christensen oplyste, at man denne Gang ogsaa havde udbudt Staal-mufferør, som brugtes forskellige andre Steder, og det viste sig, at de kunde leveres ca. 3000 Kr. billigere end Støbejernsrør. Men saa skulde man ogsaa have andet Filtings og i Stedet for almindelig Pakning elektrisk Svejsning, som vilde fordyre det en Del. Udvalget foreslog derfor, at man som hidtil anvender Støbejernsrør.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 147⁸—1930). Kontrakt angaaende Fjernopvarmning af Ejendommen Søndergade Nr. 47. Godkendes.
4. (J. Nr. 465 1930). Beretning om Landsbyskolars Besøg i Aarhus samt Forslag om Udbetaling af Honorar til Vejlederen, pens. Lærer M. Møller.

De paa Budgettet opførte 300 Kr. anvistes til Udbetaling.

5. (J. Nr. 8³—1930). Indstilling fra Ligningskommissionen om Efterbetaling af Skat paa Grund af urigtig Selvangivelse.

Kommissionen foreslaar efter Overenskomst med de paaagældende følgende Efterbetalinger:

Fru Kirstine Poulsens Dødsbo 1447,20 Kr.
Fhv. Maskintrykker P. M. Jørgensens

Dødsbo	1404,40 »
Maskinarb. H. S. Hansens Dødsbo	1349,40 »
Vognstyrer P. T. Lassen	4379,60 »
Arbejdsmand Chr. Sørensen	6119,80 »
Fhv. Maskinarb. J. P. Schmith	1639,60 »
Bogholderske Frk. J. M. Petersen	4060,30 »
Isenkræmmer A. A. Petersen	393,60 »
Frugthandler N. J. Clausen	50,00 »
Restauratør A. Christensen	742,10 »

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 431—1930). Andragende om Forlængelse af Afdragstiden paa Brolægningsbidrag af Ejendommen Ørta Lehmansallé Nr. 1—3.

Brolægningsudvalget foreslaar, at Afdragstiden sættes til 20 halvaarlige Terminer i Stedet for 10.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 195—1930). Overenskomst med Proprietær Bendixen, Frydenlund, angaaende Børnemælksforsyningen.

Følgende Overenskomst forelaa:

»Imellem underskrevne Aarhus Byraad og medunderskrevne Proprietær R. Bendixen, »Frydenlund«, Aarhus Mark, er Dags Dato oprettet følgende

O v e r e n s k o m s t
angaaende Børnemælksforsyningen til Aarhus Kommune.

1.

Bendixen lader sin ifølge tidligere Overenskomst af $14/3$ 1921 mellem Aarhus Byraad og Direktør Madsbjerg paa »Frydenlund« opførte Kostald udvide til at omfatte Plads til mindst 80 Køer med dertil hørende fyldestgørende Skulle-, Aftapnings- og Kølerum med Maskin-anlæg saaledes, at Anlægget tilfredsstiller alle Nutidens hygiejniske Krav for Fremstilling af Børnemælk.

Der indrettes særlig Sygestald og Kælvningsboks.

Planer og Tegninger over Udvidelsen maa indsendes til Byraadet og Aarhus Sundhedskommission til Approbation.

Udvidelsen skal med Forbehold af Strejke, Lockout og anden force majeure være tilendebragt og taget i Brug senest 1. November 1931, til hvilket Tidspunkt den nugældende Overenskomst er løbende.

2.

Bendixen leverer til Konsum mindst 800 Kg. Børnemælk daglig, dog under Forudsætning af normale Forhold og saaledes bl. a. med Forbehold af Strejke, Lockout og anden force majeure.

Den Børnemælk af den daglige Produktion, som Bendixen ikke afsætter paa anden Maade, skal de kommunale Hospitaler aftage.

Detailprisen ved Salg af Børnemælk paa Flasker fastsættes til 13 Øre pr. Liter og 9 Øre pr. $1/2$ Liter over den i Byen til enhver Tid gældende almindelige Detailpris for Sødmælk.

Paa Hospitalerne leveres dog Børnemælk til en Pris af $10\frac{1}{2}$ Øre pr. Liter over den nævnte almindeligt gældende Sødmælkspris.

Den Overskudsbørnemælk, Hospitalerne efter nærværende § 2 2. Stk. aftager, leveres i Spande og til en Pris svarende til den, Hospitalerne til enhver Tid efter Licitation betaler for almindelig Sødmælk.

Den almindelige Levering af Overskudsmælk maa ikke overstige Hospitalernes normale Forbrug af Sødmælk.

Den Børnemælk, der leveres Hospitalerne, maa ikke være over 24 Timer gammel.

3.

Børnemælken fremstilles udelukkende af Mælk fra Bendixens egen Besætning

Mælken skal straks efter Malkningen afsvales til ca. 3°.

Iøvrigt maa Aarhus Sundhedskommissions til enhver Tid gældende Forskrifter angaaende Levering af Børnemælk til Aarhus Kommune nøje overholdes, ligesom Personale, Besætning og de Lokalteter, der benyttes til Børnemælksforsyningen, staar under Sundhedskommissionens Kontrol, derunder for Bendixens Regning Lægeundersøgelse ved Amtslægen, og Kommissionen har til enhver Tid ved sine Medlemmer og Befuldmægtigede uhindret Adgang i Inspektionsøjemed.

Faar Bendixen Formodning om, at nogen af Personalet, der er beskæftiget ved Børnemælksforsyningen, lider af smitsomme Sygdomme af hvilken som helst Art, skal han straks lade Vedkommende lægeundersøge. Hvis nogen af Personalet lider af smitsomme Sygdomme, skal Vedkommende uopholdelig fjernes fra sit Arbejde ved Børnemælksforsyningen.

Dyrlægeeftersyn af Besætningen maa for Bendixens Regning finde Sted mindst een Gang

ugentlig og skal foretages af Dyr læger, som dertil er godkendt af Aarhus Sundhedskommission.

4.

Byraadet udlejer til Bendixen følgende Jorder:

a. Den paa Aarhus Mark beliggende saakaldte »Artillerifælled« nemlig Matr. Nr. 80 og Matr. Nr. 107 af Købstadens Markjorder med Areal $43 \frac{2023}{14000}$ Tdr. Land og

b. Agerjordslodder Nr 48, 49, 50, 51, 60, 61 og 62 i Møllevangen af Størrelse tilsammen $22 \frac{2120}{14000}$ Tdr. Land.

c. Oldjordslodder Nr. 27, 28, 29, 30, 31, 32, 39, 40 og 41, samt et Areal paa ca. 3 Tdr. Land langs med Kirkegaardens vestlige Hegn.

Lejemaalet over Artillerifælleden og Agerjordslodderne er Fortsættelse af det ved tidligere Overenskomst's Oprettelse indgaaede Lejemaal, medens Lejemaalet over Oldjordslodderne træder i Kraft 1. Oktober 1930.

Lejen af Artillerifælleden fastsættes til 1500 Kr. netto aarlig under Forbehold af Ministeriets Sanktion, og af Agerjordslodderne og Oldjordslodderne til 100 Kr. aarlig pr. Td. Land. Dersom Afgiften for Byens øvrige bortforpagtede Jorder, der benyttes til Landbrug, maatte blive nedsat eller forhøjet, skal denne Afgift paa 100 Kr. pr. Td. Land nedsættes eller forhøjes i samme Forhold.

Betalingen erlægges halvaarlig forud hver 1. Oktober og 1. April, første Gang 1. Oktober 1930, for Artillerifælleden og Agerjordslodderne paa Kæmnerkontoret og for Oldjordslodderne paa Kirkegaardens Kontor, Nordre Kirkegaard.

Agerjordslodderne og Oldjordslodderne kan, hvis Kommunen faar Brug for dem, af Byraadet fordres ombyttet med sammenhængende Arealer

af tilsvarende Art, Slørrelse og Beliggenhed, dog at en saadan Ombytning kun kan ske med 1 Aars Varsel til en 1. Oktober og saaledes, at Roefgrøden ikke behøver at fjernes før efter Fuldmodning.

De almindelige Bestemmelser om Jordens Drift m. v. fastsættes ved særlige Lejekontrakter, der vedhæftes nærværende Kontrakt.

5.

Aarhus Kommune leverer Bendixen Elektricitet til elektrisk Belysning og Kraft paa Gaarden »Frydenlund« (derunder Kostald og Aftapnings-, Skylle- og Kølerum) til en Pris af 12 Øre pr. Kwt. plus den Brændselspris pr. Kwt., som til enhver Tid kan dokumenteres at medgaa til Elektricitetens Fremstilling.

Bendixen kan ikke kræve højere Spænding paa Ledningsnettet, end der allerede forefindes.

6.

Nærværende Overenskomst indgaaes for Tidsrummet til 1. Oktober 1941 og kan til dette Tidspunkt eller enhver senere 1. Oktober opsiges med $1\frac{1}{2}$ Aars Varsel.

I Tilfælde af Bendixens Død eller Bortforpagtning eller Salg af Gaarden »Frydenlund«, medens nærværende Overenskomst er gældende, skal i Mangel af anden Aftale med Byraadet Bestemmelserne i Overenskomsten være gældende mellem Byraadet og henholdsvis Enken, Arvingerne, Forpagteren eller den nye Ejer.

7.

Omkostningerne ved Affattelse og Stempling af nærværende Overenskomst og de i § 4 ommeldte Lejekontrakter betales af Parterne hver med Halvdelen«.

K. M o u s t e n erindrede om, at denne Sag længe havde staaet paa. Nu forelaa der et Forslag til Overenskomst, og selv om Sygehusudvalget ikke var begejstret derfor, mente man dog at kunne forsvare at anbefale den. Taleren gik ud fra, at de forskellige Udvalg, som var interesseret i Sagen, kunde tiltræde Forslaget.

Indstillingen vedtoges,

8. **Andragender om dansk Indfødsret fra:**

a. (J. Nr. 15¹⁸—1930). Ekspedient B. H. Cederstrøm.

b. (J. Nr. 15¹⁹—1930). Typograf E. S. Cederstrøm. Anbefaledes.

9. (J. Nr. 12²⁰—1930). **Andragender om Tildeling af ekstraordinær Aldersrente.**

Indstillingen vedtoges.
